~~всички наши въжделения, несбъднати тукъ~~,
~~на земята~~, ~~се сбъдватъ тамъ~~, ~~защото~~ [illegible]
Може би онова сливане на душитѣ, къмъ
което (~~той~~ мечтаеше, които се рвятъ)
~~презъ всички прегради на и заслѣпленията~~
~~на привичката и плътьта~~, — може би то е
възможно само тамъ. ~~И~~ Въ предчувствие
на ~~това~~ туй, когато нѣкой насъ загатне
~~мисъль на душата~~ всѣки шумъ; ~~ѝ~~ може
би въ предчувствие на ~~това~~ туй ~~наивната~~ човѣшката ~~могава~~
душа чувствува по [illegible] ~~другъ~~ ~~новъ~~ единъ свѣтъ ~~и~~ ~~иска~~
(често не) у себе си ~~единъ~~ нѣкакъвъ ~~невидимъ~~ ~~контрастъ~~ говоръ,
~~плаваме~~ ~~защо~~ ~~тайно~~
който е сякашъ една молитва за смъртьта.
Ти обичашъ ли смъртьта?

Мила

(Цѣлува го ~~то~~ внезапно, ~~изведнъжъ~~ после се заема да постави въ петлицата на палтото му нѣколко теменуги, които е взела отъ кръста си). Азъ обичамъ само тебе. ~~И~~ Азъ мразя смъртьта и се боя отъ нея. ~~Какъ~~, ~~бихъ~~ напримѣръ, бихъ оставила тамъ и да оставя — тебе! — тукъ? ~~Или, ако~~ ~~не би оставилъ презъ мене~~.. (~~Той~~ Тогава ~~е~~ ~~посрамила вече удивлението, Христофоръ~~ прави движение да ѝ улови ръката, но тя, поставила вече цвѣтето, тега на устнитѣ му цѣлата си радость)
ако ти би [illegible] тебе и мене...